

Sega pak znae imenata im! Otnovo e sred tjah i otnovo, kakto njakoga otdavna, gleda v tila na Hajdarhodzhich (rusa chetka za drehi), s gryb kym Josich, kojto sedi zad nego. Herceg - samo edno ime v redicata ot drugi familii, syvsem bezlichno, kakto i ostanalite, bez vsichki onezi zvuchni titli i profesii, koito shte go naobikoljat po-kysno, kogato ot NIKOJ stane NJAKOJ: grim, kostjum, osvetlenie, specialni efekti, sytrudnici, rezhisjor, redaktor... Shestte bukvi, izpisani s pedantichnija zaoblen krasnopis na klasnija rykovoditel rastjaha i rastjaha, dokato ne zaeha celija ekran i ne zadushiha suetnija si sobstvenik.

- I taka - kaza uchiteljat, kato zatvori dnevnika, - koj e urokyt ni za dnes?

- Molja, "Samodivski grad v sinjoto more"! - edva chakashe da se izjavi zubrachyt Rozman. - Mozhe li az?

- Ne, ti sedni... - kaza uchiteljat. - Znam, che ti znaesh. No da vidim malko onezi, koito spjat v chas... Herceg, hajde ti! Gotov li si?

- Ami... Da.

- Da ili ne?

- Da.

- Dobre, da vidim! Razkazhi sys svoi dumi "Samodivski grad v sinjoto more", che da preminem na upotrebata na glagolnite vremena.